

El motoveler més gran del món, a Palamós

El «Club Med 2», amb els seus espectaculars cinc pals, torna al Baix Empordà per fer-hi una escala de set hores

El «Club Med 2», inconfusible amb els seus cinc pals · JOF

GIRONA | JAVIER ORTEGA FIGUEIRAL

És un dels símbols turístics de França, tot i que des de fa una mica més d'un any és de propietat xinesa. Es tracta del Club Med, la reconeguda organització d'hotels, resorts de vacances per mig món i també de creuers, que va tenir una recordada presència a la demarcació de Girona amb el famós centre de vacances del cap de Creus. Avui, tot i que només per unes hores, el Club Med torna a la Costa Brava amb l'escala de set hores del seu esplèndid motoveler Club Med 2, amarrat al moll comercial de Palamós des de les vuit del matí fins a les tres de la tarda.

La història d'aquesta organització es remunta al 1950, quan Gilbert Trigano, juntament amb el seu etern soci Gérard Blitz, va imaginar un nou concepte de vacances. Ell les definia com: «Anar-se'n, abandonar-ho tot, guardar les sabates enllustrades, no obrir un diari, deixar-ho tot i convertir-se en una altra persona. I viure, per fi, davant del sol, al mar, al vent...». Tots aquests conceptes eren la idea somniada. Trigano, que va morir fa quinze anys, no es cansava

de recordar els orígens de la seva empresa i la filosofia que amb els seus alts i baixos el va anar acompanyant al llarg de la història del Club Mediterranée, marca original del grup. A Espanya, el primer centre de vacances va estar situat a Mallorca i a la zona del Pla de Tudela. A Cadaqués hi va ser present quatre dècades: del 1962 fins al 2004.

Després de cinc dècades d'història, aquest projecte francès continua endavant, tot i les vicissituds inherents a qualsevol empresa. Una de les més greus va ser al gener de 1991, quan va esclatar la Guerra del Golf, trencant en part el desenvolupament del Club al seu bressol: la conca mediterrània. El conflicte va frenar l'entusiasme dels turistes i va revelar també els riscos d'esgotament d'una fórmula i la fragilitat d'una estratègia a vegades aleatòria.

El declivi no va trigar: 1996 i 1997 van ser anys negres amb greus pèrdues en què es va replantejar el concepte i es va buscar múscul financer per poder seguir endavant, que va trobar de la mà d'Accor, la principal cadena hotelera gal·la, i que el concepte de vacances en llibertat (amb certes llegendes libertines), amb un estil sempre nou, seguia més o menys vigent en un centenar de complexos per tot el món, al llarg de les quatre estacions, en

llocs tan diferents com les platges de la Mediterrània, els tròpics o les nevades estacions d'esquí de diferents països. Tots els darrers moviments del grup francès, incloent-hi la venda de la societat a la xinesa Fosun International, s'han fet sota la direcció de Henri Giscard d'Estaing, un dels quatre fills de Valéry Giscard d'Estaing, president de la República Francesa entre 1974 i 1981.

Clubs que es mouen

L'entrada de Club Med dins del mercat dels creuers va ser curiosa: la companyia Windstar Sail Cruises, especialitzada en creuers en motovelers, vaixells mixtos a vela i motor, estava vivint una etapa d'èxit i va encarregar a unes drassanes franceses dos nous velers per a passatgers a finals dels 80; mesos després d'aquest encàrrec, la naviliera americana va canviar de mans i els seus nous gestors no van voler saber res de nous vaixells i menys encara amb veles, quan el primer dels encàrrecs ja estava a mig construir; aquesta cancel·lació deixava les drassanes Atelier et Chantiers du Havre en una delicada situació financera, fent que el Govern francès sortís a la palestra per salvar la situació, fent que una empresa nacional, Club Med, considerés la possibilitat d'operar els dos vaixells bessons que estaven encarregats. Així va ser i es van batejar com Club Med 1, avarat el 1990, i Club Med 2-que es va estrenar el 1992-

Durant els primers anys de navegació, el número 1 combinava viatges mediterranis i caribenys fent rotació de les regions a l'estiu i hivern, mentre que el 2 es va centrar en el mercat asiàtic. El 1998, Windstar va reconsiderar el seu creixement comprant el Club Med 1 i el va rebatejar com Wind Surf, un vaixell que de vegades ha visitat la Costa Brava. El 2 segueix operant per la companyia francesa i avui realitza una escala a Palamós, provinent de Barcelona i la Balears, i continuarà a la tarda rumb a la Costa Blava.

Des de la seva darrera visita a Palamós, l'interior ha estat totalment reformat i modernitzat per Sophie Jacqmin, una de les decoradores de moda a França que entre d'altres ha treballat per a la FNAC, el Cirque du Soleil o Saab. Aquestes obres han permès afegir una suite anomenada de l'armador, que té prop de 50 metres quadrats i 10 noves suites de 36, a banda de la resta de cambrots on poden viatjar un màxim de 392 creueristes atesos per una tripulació de 200 persones.

El motoveler compta amb tot tipus de comoditats: gimnàs, dues piscines exteriors, jacuzzis, centre de bellesa, spa, biblioteca, botigues, diversos bars i restaurant amb especialitats de la zona. Molts dels seus creuers són temàtics, no només en el sentit gastronòmic, sinó també literari, artístic, esportiu, històric o musical. En moltes de les sortides la companyia convida una figura reconeguda d'alguna especialitat perquè, amb ell, els passatgers que ho desitgin puguin aprofundir en diversos temes culturals i, aprofitant les rutes, es coneguin alguns llocs de la mà dels grans especialistes i estudiosos en la matèria.

Les dimensions del vaixell -187 metres d'eslora- i la seva capacitat de menys de 400 passatgers, el fan molt còmode per viatjar. Tot i les seves grans mides, que el fan el veler de passatge més gran del món, les sensacions per als viatgers són les de navegar en un iot privat. Els ponts exteriors de teca ocupen 3.000 metres quadrats, mentre que la superfície de les veles és de 2.500 metres quadrats, tot un espectacle quan es desplega al llarg

dels seus cinc pals en tan sols dos minuts de forma automàtica, les quals embelleixen les costes per on passa i els ports on atraca, com avui a Palamós, que tindrà un dels vaixells més elegants del món al seu moll comercial.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2016/05/03/motoveler-mes-gran-del-mon/781036.html?utm_source=rss